ζοντας, κλ. 15. Διατύπωσις τῶν θελόντων ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν. 16. Ἐπιστολαὶ δύω πρὸς Καίσαρα. 17. Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου, καὶ εἰς τὴν Ἐλισάβετ, καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον. 18. Κηρυκτικὸν εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν, κλ. 19. Εἰς ἀπογραφὴν τῆς ἁγίας Μαρίας, κλ. 20. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. 21. Λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. κλ. 22. Ὁμιλία εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν. 23. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου εἰς τὸ, πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι, κλ. 24. Εἰς τὸ, πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον, κλ. 25. Εἰς τὴν ἁγίαν πέμπτην, καὶ εἰς τὴν προδοσ. κλ. Λόγος εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ. 27. Εἰς τοὺς ἁγίους Πατέρας καὶ Προφήτ. κλ. 28. Λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. 29. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ τοὺς νεφωτ. κλ. 30. Λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. 31. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. 32. Λόγος ἄλλος ἑπόμενος χωρὶς ἐπιγραφῆς. 33. Διάλογοι πέντε περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. 34. Διάφοροι λόγοι, ἤτοι εἴκοσι κατὰ αἱρέσεων. 35. Σύνταγμα πρός τινα πολιτικόν. 36. Λόγος διακριτικὸς, καὶ εἰς τὰς ἐντολὰς, κλ. 37. Διδασκαλία πρὸς μοναχοὺς πραϋτέρα πνευματική. 38. Ἐξηγητικὸν περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ. 39. Περὶ σώματος καὶ ψυχῆς. καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ὁ δεύτερος τῆς εἰρημεν. ἐκδόσ. Τόμ. περιέχει.

Τὰ Ἀνέκδοτα, ἢ ἐκλελοιπότα.

Κατὰ αἱρέσεων [α]. Κατὰ Οὐαλεντίνου [β]. Κατὰ Μακεδονιανῶν [γ]. Κατὰ Ναβατιανῶν [δ]. Κατὰ τῆς αἱρέσεως τῶν Ἀρειανῶν πρὸς τοὺς Μοναχούς [ε]. Βιβλίον κατὰ Οὐρσακίου καὶ Οὐάλεντος [ϛ]. Κατὰ Ἀρειανῶν εἰς τὸ ῥητὸν, νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται [η]. Ἡ μετὰ Ἀρείου διάλεξις [θ]. Ἐπιστολαὶ εὐχαριστήριοι πρὸς Ἰοβιανόν [ι]. Περὶ τῶν τίτλων τῶν ψαλμῶν [κ]. Εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν καὶ εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων [λ]. Εἰς τὰς ᾠδὰς Μωϋσέως καὶ Μαρίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ [μ]. Εἰς τὸν Ματθαῖον [ν]. Εἰς τὸν Λουκᾶν [ξ]. Εἰς τὸν Ἰωάννην [ο]. Λόγοι παραμυθητικοὶ ταῖς παρθένοις [π]. Συνοδικόν. [ρ] Ἐπιστολαὶ διάφοροι [σ].

ΑΚΑΚΙΟΣ ὁ Καισαρείας τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος ὁ ἑτερόφθαλμος Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου μαθητεύσας [τ], ἐν ἔτει 339 [υ]. τοῦ τε θρόνου καὶ τῶν βίβλων αὐτοῦ διάδοχος ἐγένετο [φ]. καὶ ἦν μὲν θαρσαλέος ἐν τοῖς ἀγῶσι, διανοῆσαί τε πράγματος φύσιν ὀξὺς, καὶ λόγῳ δηλῶσαι τὸ γνωσθὲν ἱκανός· ἀλλ᾽ ἕτερος μὲν τὴν δόξαν, ἕτερος δὲ τὴν γλῶτταν [χ]. καὶ γὰρ ὑπὸ μὲν τῆς ἐν Σαρδικῇ κατὰ τὸ 347. ἔτος γενομένης Συνόδου, καθῃρέθη ὡς τὰ Ἀρείου φρονῶν [ψ]. ὑπὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν Σελεύκειαν ἐν ἔτει 359. συστάσης ἐλεγχόμενος, ὡς ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ πατρὶ, εἰπὼν τὸν υἱὸν, εἶτα ἐξαρνούμενος· ἀπὸ συγγραμμάτων, ἔφη, οὔτε νέος τὶς, οὔτε ἀρχαῖος ἐκρίθη. ἐν δὲ τῇ τῆς πίστεως ὑπ᾽ αὐτοῦ συνταχθείσῃ ἐκθέσει, καὶ ἐν αὐτῇ „τῇ Συνόδῳ ἀναγνωσθείσῃ, τὸ μὲν ὁμοούσιον, φησὶ, καὶ τὸ „ὁμοιούσιον, ἐκβάλλομεν, ὡς ἀλλότριον τῶν Γραφῶν, τὸ δὲ „ἀνόμοιον ἀναθεματίζομεν· καὶ πάντας, ὅσοι τοιοῦτοι τυγ„χάνουσιν, ἀλλοτρίους ἡγούμεθα τῆς Ἐκκλησίας· τὸ δὲ ὅμοιον „τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα σαφῶς ὁμολογοῦμεν, κλ. διαπυνθανομένων δὲ ἀλλήλων τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ, κατὰ τὶ ὅμοιός ἐστιν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ, κατὰ βούλησιν μόνον, οὐ μὴν καὶ τὴν οὐσίαν, ἔλεγεν ὁ κακόφρων Ἀκάκιος. ὅθεν καὶ ἐξηλέγχετο, ὡς εἴρηται. οἱ ἡμιαρειανοὶ δὲ τότε καθυπερισχύσαντες, αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν καθεῖλον [ω]. ὁ δὲ εἰς τὴν Κωνσταντίνου αὐτίκα μάλα ἀφικόμενος, Σύνοδον συγκροτῆσαι ἀναπείθει τὸν βασιλέα Κωνστάντιον· ᾗ συνεδρεύων συνεπικυροῖ, καίπερ τὸ ἑτερούσιον πρεσβεύουσῃ, ἵνα τὸν Ἀγκύρας Βασίλειον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς αὐτὸν καθελόντας ἀντικαθέλῃ [2α]. τελευταῖον δὲ ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν δεξάμενος [2β], περὶ τὸ 366 [2γ]. ἔτος τὸν βίον κατέλυσε.

Τὰ τούτου συγγράμματα.

Ὁ βίος τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Εὐσεβίου [2δ]. Εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν τεύχη ιζ΄, καὶ συμμίκτων ζητημάτων ϛ΄ [2ε]. Πίστεως σύνταγμα [2ϛ]. Ἀντιλογία πρὸς Μάρκελλον [2η]. Πρόσθες καὶ τὰ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ὑπομνήματα, ἃ δὴ πάντα τοῦ αὐτοῦ εἰσὶ, κἂν μὴ πᾶσι τὸ, Καισαρείας, προσκέηται, ὡς ἔκ τε τῆς λέξεως δῆλον καὶ τῆς ἐννοίας.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ ὁ τοῦ ἀλεξανδρέως Ἀπολιναρίου υἱὸς ἐν Λαοδικείᾳ γεννηθεὶς [2θ], καὶ Ἐπιφανίῳ τῷ σοφιστῇ μαθητεύσας [2ι], οὐ μόνον γραμματικὸς, καὶ τὰ εἰς τὴν ποίησιν δεξιὸς, ἀλλὰ πολλῷ πλείων καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξησκήθη, καὶ ῥήτωρ ὑπῆρξεν ἀμφιδέξιος [2κ]. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ δὲ, ἤτοι περὶ τὸ 370. ἀκμάσας ἔτος [2λ], ἀναγνώστου τάξιν εἶχεν ἐν τῇ Λαοδικέων Ἐκκλησίᾳ [2μ]. τοῦτον τὴν αὐτὴν ἔτι τάξιν ἔχοντα, τῇ ἀκροάσει τῶν τοῦ Διονύσου ὕμνων παραγενόμενον ἀφώρισεν ὁ Θεόδοτος ὁ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπίσκοπος. εἶτα καὶ ὁ τούτου διάδοχος ὁ ἀρειανὸς Γεώργιος ὑβριστικῶς τῆς Ἐκκλησίας ἐκβαλὼν, προφάσει μὲν παλαιῶν ἁμαρτημάτων, ἀληθείᾳ δὲ ὅτι συνήθης ἐγένετο τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ μετὰ τὴν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ φυγὴν ἐπανερχομένῳ εἰς Αἴγυπτον, καὶ τὴν Λαοδίκειαν διοδεύοντι, οὐδέποτε αὐτῷ καταλλαγῆναι ἠθέλησεν. αὕτη μὲν οὖν ἡ δυσμένεια πρόφασις αὐτῷ τῆς φλυάφου ἐγεγόνει αἱρέσεως [2ν]. καὶ γὰρ ἔκτοτε Χριστὸν τὸν τέλειον Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἄνευ λέγειν ἀνήρξατο καὶ ἄψυχον ὁ ἄνους καὶ ἀφρονέστατος [2ξ], καὶ ἕτερα πάμπολλα τῆς δυσσεβείας ὀθνεῖα, καὶ ἀλλόκοτα προστιθεὶς τερατολογήματα [2ο]. ἧς τὴν μὲν τούτου αἵρεσιν ἥ, τε ἐν ἔτει 378 [2π]. κατὰ τὴν Ῥώμην ὑπὸ Δαμάσου, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας τοπικὴ [2ρ], ἥ, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 381. οἰκουμενικὴ κατέκρινε Σύνοδος [2σ]. αὐτὸς δὲ μετ᾽ οὐ πολὺ, ἤτοι ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου χρόνοις [2τ] ἀνεπιστρέπτως τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε.

Τῶν

(α) Τούτων ἀπόσπασμ. κεῖται ἐν Τόμ. 1. σελ. 1292. τῆς εἰρημ. ἐκδόσ. (β) Αὐτ. ἐν σελ. 1274. ὡσαύτ. (γ) Μνεία παρὰ τῷ Μοντφωκ. ἐν τῷ παραπληρώμ. ὡς μαρτυρεῖ ὁ Φαβρίκ. ἐν τῷ 1. μέρ. τοῦ 5. βιβλ. σελ. 318. (δ) Ὡσαύτ. (ε) Παρ᾽ αὐτῷ τῷ Ἀθαν. ἐν τῇ πρὸς Σεραπίων. ἐπισ. 5. τῇ ἐν σελ. 340. τοῦ 1. Τόμ. τῆς εἰρημ. ἐκδόσ. (ϛ) Παρ᾽ Ἱερωνύμ. ἐν τῷ τῶν ἐκκλησιαστ. συγγραφ. καταλόγ. (η) Τούτου ἀπόσπασ. ἐν σελ. 1286. τοῦ εἰρημ. Τόμ. (θ) Ὅρα τὴν 205. σελ. τοῦ 2. Τόμ. τῆς αὐτ. ἐκδόσ. (ι) Ὅρα τὴν 778. σελ. τοῦ 1. Τόμ. (κ) Παρ᾽ Ἱερωνύμ. αὐτ. (λ) Μέμνηται ὁ Φώτ. ἐν κώδ. 139. ἐν ᾧ περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμ. τάδε· Σαφὴς μέν ἐστιν ὥσπερ πανταχοῦ τῶν λόγων αὐτοῦ. εἰς μέντοι τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν οἷς τὴν ἀπολογίαν αὐτῷ τῆς φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεται, οὔτε τὸ δὲ τὸ βιβλίον, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄλλο τὶ, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτοῦ εἰδέναι, οὐδὲν ἄρα φέρεται. (ὀρθότερ. ἀντιφέρεται.) ὅρα καὶ τὸν 140. κώδ. (μ) Ὅρα τὴν 1006, καὶ 1008 σελ. τοῦ 1. Τόμ. τῆς εἰρημ. ἐκδόσ. σώζεται δὲ χειρόγ. ἐν τῇ Ἀμβροσιανῇ βιβλιοθ. ὡς μαρτυρεῖ ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (ν) Κεῖται ἀπόσπασ. ἐν σελ. 1266-1289. τῆς αὐτ. ἐκδόσ. (ξ) Ἀπόσπασ. αὐτ. ἐν σελ. 1270. (ο) Μέμν. Θωμ. ὁ Ἀκιΐν. παρὰ Κάβ. αὐτ. ἐν σελ. 189. (π) Μνεία παρὰ Θεοδωρίτ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 14. τῆς Ἱστορ. (ρ) Παρὰ Σωκρ. ἐν βιβλ. 1. κεφ. 13. (σ) Παρὰ Φωτ. ἐν κώδ 32. (τ) Νικηφ. ὁ Κάλλισ. ἐν βιβλ. 9. κεφ. 44. (υ) Ὁ Φαβρίκ. (ἐν τεύχ. 8. σελ. 337.) ὁ δὲ Κάβ. (ἐν Τόμ. 1. σελ. 206.) ἐν ἔτει 340. (φ) Ὁ Νικηφ. αὐτ. (χ) Ὁ Φιλοστόργ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 12. (ψ) Ὁ Θεοδώριτ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 8. τῆς Ἱστορ. (ω) Ὁ Σωκρ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 40. (2α) Ὁ Φιλοστόργ. ἐν βιβλ. 5. κεφ. 1. (2β) Ὁ Σκῦθ. εἰς τὸ Ἰοβιαν. (2γ) Ὁ Κάβ. καὶ ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (2δ) Μνεία παρά τε Σωκρ. καὶ Νικηφ. αὐτ. (2ε) Παρ᾽ Ἱερωνύμ. ἐν τῷ καταλ. τῶν ἐκκλησιαστ. συγγραφ. (2ϛ) Σώζεται παρὰ Σωκρ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 40, καὶ παρ᾽ Ἐπιφαν. ἐν αἱρέσ. 73. (2η) Σώζ. μέρος παρ᾽ Ἐπιφαν. ἐν αἱρέσ. 72. (2θ) Ὁ Σωκρ. ἐν βιβλ. 2. κεφ 46. (2ι) Ὁ Σωζόμ. ἐν βιβλ. 6. κεφ 25. (2κ) Ὁ Σκῦθ. εἰς τὸ Ἀπολιν. ὁ δὲ Σωκρ. (αὐτ.) ἀμφότεροι δὲ ἦσαν, φησὶν, ἑλληνικῶν λόγων διδάσκαλοι· γραμματικῶν μὲν ὁ πατὴρ, ῥητορικῶν δὲ ὁ υἱός. (2λ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 250. (2μ) Ὁ Σωκρ. (αὐτ.) ὁ δὲ Σκῦθ. (αὐτ.) πρόεδρον Λαοδικείας αὐτὸν καλεῖ· ὁ δὲ Ἐπιφάν. (αἱρέσ. 66.) Ἀπολιναρίῳ τῷ Λαοδικείας φησίν. ὁ δὲ Βαλσαμ. καὶ ὁ Ζωναρ. (εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ 1. κανόνος τῆς δευτέρ. ἐν Κωνσταντ. οἰκουμεν. Συνόδ.) ὁ δὲ Ἀπολινάριος τῆς ἐν Ἀσυρίᾳ Λαοδικείας ἐπίσκοπος. ἀλλ᾽ ὁ Φώτιος ἐν τοῖς τοῦ Φιλοστοργ. τοῖς ἀπὸ φωνῆς αὐτοῦ (ἐν βιβλ. 8. κεφ. 15.) λέγει δ᾽ ἂν, οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν λαβὼν, τὸν Ἀπολινάριον ἐπίσκοπον εἶναι. καὶ ἀληθῶς οὐδὲ παρὰ τῷ μεγ. Βασιλ. οὐδὲ παρὰ τῷ Ναζιανζ. οὐδὲ παρὰ Σωκρ. οὐδὲ παρὰ Θεοδωρίτ. ἐπισκόπου ὄνομα αὐτῷ πρόσκειται. ἐξ ὧν δὲ ὁ Σωζόμ. περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ, (ἐν βιβλ. 6. κεφ. 25.) ῥᾴδιον κατιδεῖν, ὡς οὐ γέγονεν ἐπίσκοπος. (2ν) Ὁ Σωζόμ. ἐν βιβλ. 6. κεφ. 25 (2ξ) Ὁ Σωκρ. ἐν βιβλ. 2. κεφ. 46. (2ο) Ὅρα τὴν πρὸς τοὺς Δυτικ. 263. καὶ τὴν πρὸς Εὐλόγ. καὶ Ἀλέξ. καὶ Ἀρποκρ. 265. (τῆς ἐν παρισ. κατὰ τὸ 173. ἔτ. ἐκδόσ.) τοῦ μεγ. Βασιλ. ἐπιστ. καὶ τὴν 1, καὶ 2. κατὰ Ἀπολιναρ. πρὸς Κληδόν. τοῦ Ναζιανζ. (2π) Ὅ, τε Οὐαλὴσ. εἰς τὰς σημειώσ. τὰς εἰς τὸν Σωζόμ. καὶ ὁ Φαβρίκ. ἐν τεύχ. 7. σελ. 660. (2ρ) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. τὸν δὲ ὅρον ταύτης εὑρήσεις παρὰ Θεοδωρίτ. ἐν βιβλ. 5. κεφ. 9, καὶ 10. τῆς Ἱστορ. (2σ) Ὅρα τὸν 1. κανόν. τῆς οἰκουμεν. 2. Συνόδ. (2τ) Συνάγεται ἐκ τοῦ καταλ. τῶν ἐκκλησιαστ. συγγραφ. τοῦ Ἱερωνύμ. τὸν γὰρ καταλ. ἐν τῷ 14. ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδοσ. συνέγραψε. τὸν Ἀπολινάριον δὲ εἰπὼν ἐπὶ Θεοδοσίου τελευτῆσαι, πολλὰς ἄλλας ἔγραψε καταλέγει.